

Magisterski dyplom artystyczny pod tytułem „Korelacja” został zrealizowany w Pracowni Mediów Rysunkowych dr hab. Doroty Sankowskiej, prof. UR oraz mgr Anety Suslinnikow. Są to trzy etiudy składające się w krótkometrażową animację rysunkową 2D, przygotowaną w technice rysunku cyfrowego. Za inspirację posłużyły mi następujące filmy animowane: „Wodnikowe Wzgórze” (1978) i „Psy Dżumy” (1982) w reżyserii Martina Rosen, oraz „Marona – psia opowieść” (2019), w reżyserii Anca Damian.

Tytuł „Korelacja” znaczy dla mnie ogólną współzależność pomiędzy człowiekiem, a zwierzęciem. Na co dzień nie zdajemy sobie sprawy, ile udziału w życiu codziennym ludzi spełniają zwierzęta i na odwrót. Obustronne zależności na poszczególnych płaszczyznach mogą mieć wymiar pośredni lub bezpośredni.

Pragnęłam poruszyć problem dotyczący bardzo często zwierząt udomowionych jakim jest ich uprzedmiotowienie przez człowieka. Zbrodnie, na zwierzętach które mają miejsce w domowych gospodarstwach bardzo rzadko wychodzą na światło dzienne. Akty okrucieństwa mogą przybierać różne formy, między innymi przemoc fizyczną oraz psychiczną, ignorowanie ich potrzeb i zaniedbywanie. W dużej mierze przyczyną takiego traktowania są głęboko zakorzenione stereotypy pewnych zachowań w stosunku do zwierząt w świadomości społeczeństwa. Troska o zwierzęta jest naszym moralnym obowiązkiem, wynikającym z oswojenia tych stworzeń przez ludzi, jak również z konsekwencji działalności człowieka na świat natury.

Swoją narrację chciałam oprzeć na podstawie opisanych zdarzeń. Wykorzystałam źródła internetowe w celu znalezienia historii skrzywdzonych przez człowieka zwierząt, na których mogłabym się wzorować. Mój research bazował między innymi wokół stron fundacji zajmujących się ratowaniem zwierząt hodowlanych i towarzyszących, schronisk dla zwierząt, artykułów na stronach informacyjnych. W trakcie czytania opisów z przeprowadzanych interwencji ratowania zwierząt utrzymywanych w krytycznych warunkach towarzyszyły mi bardzo silne emocje. Historia każdego zwierzęcia była bardzo przejmująca, stąd wybór tylko kilku spośród tak wielu nie należał do najłatwiejszych. O ostatecznym podjęciu decyzji co do postaci psa, królika i krowy zadecydowała bliskość doświadczeń z tymi zwierzętami w czasach dzieciństwa. Wybrane historie poddałam własnej interpretacji co do przebiegu wydarzeń i odczuć towarzyszącym ofiarom.

Wszystkie etiudy pod względem szaty wizualnej są spójne. Całość jest utrzymana w jednym stylu, dominują odcienie szarości i biel. „Korelacja” charakteryzuje się oszczędną formą. Płaskie tło, prosto przedstawione elementy nieruchome, linearna konstrukcja postaci. Głównym środkiem wypowiedzi jest linia. Przy jej użyciu stosuję swoisty rodzaj rytmu, który w zależności od materiału przybiera inne tempo. Narracja każdej etiudy budowana jest na zasadzie kontrastu. Błogie, sielankowe, czy intymne chwile pomiędzy zwierzętami są przerywane przez zatrważające działania lub skutki

działań człowieka. Napięcie następuje nagle i pozostaje do samego końca. Charakterystyczne są powolne oddalenia oraz wygaszenia nieruchomych, końcowych kadrów, mające podkreślać bezradność i poczucie osamotnienia postaci w danej sytuacji.